

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **J. K.**

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Jaroslavem Sýkorou
sídlem Zahradnická 74, Příbram III, Příbram

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**

sídlem Budějovická 1387/7, Michle, Praha 4

o **žalobách proti rozhodnutím** žalovaného ze dne 19. 12. 2018, č. j. 37325-2/2018-900000-312, ze dne 10. 1. 2019, č. j. 707/2019-900000-312, a ze dne 6. 5. 2019, č. j. 23560/2019-900000-312,

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou původně u Městského soudu v Praze a tímto soudem postoupenou zdejšímu soudu usnesením ze dne 20. 2. 2019, č. j. 14 Af 10/2019-34, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2018, č. j. 37325-2/2018-900000-312 (dále jen „napadené rozhodnutí A“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí (platební výměry) Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 13. 4. 2018, č. j. 68528/2018-610000-11.6,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

č. j. 68530/2018-610000-11.6, č. j. 68533/2018-610000-11.6, č. j. 68535/2018-610000-11.6,
 č. j. 68536/2018-610000-11.6, č. j. 68538/2018-610000-11.6, č. j. 68540/2018-610000-11.6,
 č. j. 68541/2018-610000-11.6, č. j. 68542/2018-610000-11.6, č. j. 68545/2018-610000-11.6,
 č. j. 68547/2018-610000-11.6, č. j. 68549/2018-610000-11.6, č. j. 68551/2018-610000-11.6,
 č. j. 68552/2018-610000-11.6, č. j. 68553/2018-610000-11.6, č. j. 68555/2018-610000-11.6,
 č. j. 68556/2018-610000-11.6, č. j. 68557/2018-610000-11.6, č. j. 68558/2018-610000-11.6,
 č. j. 68560/2018-610000-11.6, č. j. 68561/2018-610000-11.6, č. j. 68564/2018-610000-11.6,
 č. j. 68565/2018-610000-11.6, č. j. 68567/2018-610000-11.6, č. j. 68569/2018-610000-11.6,
 č. j. 68571/2018-610000-11.6, č. j. 68572/2018-610000-11.6, č. j. 68573/2018-610000-11.6,
 č. j. 68574/2018-610000-11.6, č. j. 68575/2018-610000-11.6, č. j. 68576/2018-610000-11.6,
 č. j. 68577/2018-610000-11.6, č. j. 68579/2018-610000-11.6, č. j. 68580/2018-610000-11.6,
 č. j. 68583/2018-610000-11.6, č. j. 68584/2018-610000-11.6, č. j. 68586/2018-610000-11.6,
 č. j. 68588/2018-610000-11.6, č. j. 68589/2018-610000-11.6, č. j. 68590/2018-610000-11.6,
 č. j. 68592/2018-610000-11.6, č. j. 68593/2018-610000-11.6, č. j. 68598/2018-610000-11.6,
 č. j. 68600/2018-610000-11.6, č. j. 68601/2018-610000-11.6, č. j. 68602/2018-610000-11.6,
 č. j. 68604/2018-610000-11.6, č. j. 68606/2018-610000-11.6, č. j. 68607/2018-610000-11.6,
 č. j. 68608/2018-610000-11.6, č. j. 68610/2018-610000-11.6, č. j. 68612/2018-610000-11.6,
 č. j. 68616/2018-610000-11.6, č. j. 68619/2018-610000-11.6, č. j. 68622/2018-610000-11.6,
 č. j. 68623/2018-610000-11.6, č. j. 68628/2018-610000-11.6, č. j. 68629/2018-610000-11.6,
 č. j. 68631/2018-610000-11.6, č. j. 68633/2018-610000-11.6, č. j. 68634/2018-610000-11.6,
 č. j. 68635/2018-610000-11.6, č. j. 68636/2018-610000-11.6, č. j. 68637/2018-610000-11.6,
 č. j. 68638/2018-610000-11.6, č. j. 68639/2018-610000-11.6, č. j. 68641/2018-610000-11.6,
 č. j. 68642/2018-610000-11.6, č. j. 68643/2018-610000-11.6, č. j. 68644/2018-610000-11.6,
 č. j. 68646/2018-610000-11.6, č. j. 68648/2018-610000-11.6, č. j. 68649/2018-610000-11.6,
 č. j. 68650/2018-610000-11.6, č. j. 68651/2018-610000-11.6, č. j. 68652/2018-610000-11.6,
 č. j. 68654/2018-610000-11.6, č. j. 68656/2018-610000-11.6, č. j. 68657/2018-610000-11.6,
 č. j. 68659/2018-610000-11.6, č. j. 68660/2018-610000-11.6, č. j. 68661/2018-610000-11.6,
 č. j. 68662/2018-610000-11.6, č. j. 68663/2018-610000-11.6 a č. j. 68664/2018-610000-11.6
 (dále jen „platební výměry A“).

2. Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 13. 3. 2019 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2019, č. j. 707/2019-900000-312 (dále jen „napadené rozhodnutí B“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí (platební výměry) celního úřadu ze dne 6. 6. 2018, č. j. 11860/2018-610000-11.6, č. j. 11863/2018-610000-11.6, č. j. 11864/2018-610000-11.6, č. j. 11865/2018-610000-11.6 a č. j. 11866/2018-610000-11.6 (dále jen „platební výměry B“).
3. Dále se žalobce žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 4. 6. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2019, č. j. 23560/2019-900000-312 (dále jen „napadené rozhodnutí C“, a společně s napadeným rozhodnutím A a B též „napadená rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí (platební výměry) celního úřadu ze dne 26. 9. 2018, č. j. 287500/2018-610000-11.6, č. j. 287501/2018-610000-11.6, č. j. 287502/2018-610000-11.6, č. j. 287503/2018-610000-11.6, č. j. 287505/2018-610000-11.6, č. j. 287506/2018-610000-11.6, č. j. 287507/2018-610000-11.6, č. j. 287509/2018-610000-11.6, č. j. 287510/2018-610000-11.6, č. j. 287511/2018-610000-11.6, č. j. 287512/2018-610000-11.6 a č. j. 287513/2018-610000-11.6 (dále jen „platební výměry C“, a společně s platebními výměry A a B též „platební výměry“).

4. Soud řízení o uvedených žalobách usneseními ze dne 9. 4. 2019, č. j. 54 Af 7/2019-44, č. j. 55 Af 8/2019-30, a ze dne 24. 10. 2019, č. j. 54 Af 7/2019-72, č. j. 55 Af 17/2019-47, spojil ke společnému projednání v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 54 Af 7/2019.
5. Platebními výměry celní úřad žalobci v souvislosti s nezákonným dovozem zboží (automobilů) ze Švýcarské konfederace vyměřil clo a daň z přidané hodnoty. Žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměry podle § 116 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 101 odst. 1 a § 102 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 80/2019 Sb. (dále jen „daňový řád“) a s přihlédnutím k čl. 202 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění platném v době vzniku celního dluhu (dále jen „celní kodex“), k nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí celní kodex, k zákonu č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění účinném do 31. 3. 2019 (dále jen „celní zákon“), k zákonu č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění účinném v době vzniku celního dluhu (dále jen „původní celní zákon“), a k zákonu č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném v době vzniku celního dluhu (dále jen „zákona o DPH“).
6. Žalobce namítá, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná, vydaná na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a po právní stránce nesprávně posouzená, nemají oporu v provedeném dokazování a trpí nepřezkoumatelností. Hodnocení skutkového stavu bylo žalovaným provedeno jednostranně, důkazy svědčící v jeho prospěch a v jeho neprospěch totiž nebyly hodnoceny stejným způsobem, čímž bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces.
7. Žalobce uvádí, že důkazy byly hodnoceny v jeho neprospěch, přičemž se nevztahují k dokazované skutečnosti, tj. že se měl dopustit nezákonného dovozu zboží a je odpovědný za vznik celního dluhu a daňového povinnosti. Jemu vyčítaná procesní pasivita byla zaviněna postupem celního úřadu, který neobstaral jím navržené důkazy. Dokazování by se pak obešlo bez nepřímých důkazů. Ty byly provedeny nepřezkoumatelně, nelogicky a zavádějícím způsobem. Důkazní břemeno tížilo celní úřad, který má povinnost zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.
8. Žalobce namítá, že z ničeho nevyplývá zjištění ohledně osoby, která uskutečnila vstup zboží, nebo to, kde byl tento vstup uskutečněn. K řádnému zjištění skutkového stavu by bylo nutné (jak navrhoval) zjistit, komu pojišťovna AXA Insurance Ltd. předmětná motorová vozidla nejenom prodávala, ale komu a jakým způsobem tato motorová vozidla předávala a kde se motorová vozidla v době předání nacházela. Ve vztahu k nepravdivé a účelové výpovědi H. K. (dále jen „svědek“) navrhoval učinění dalšího dotazu u pojišťovny AXA Insurance Ltd., a to kolik od této pojišťovny svědek celkem koupil motorových vozidel a motocyklů. Tímto a dále jeho účetnictvím by bylo prokázáno, že žalobce od svědka žádné motorové vozidlo nekupoval. Žalobce má za nepochybné, že vlastníkem předmětných vozidel byl svědek. K jeho svědecké výpovědi uvádí, že má-li být z ní dále při hodnocení důkazů vycházeno, trvá na jeho novém výsledku, kterého se bude žalobce účastnit a při němž bude mít možnost klást mu otázky. O provedení tohoto důkazu nebyl informován, a je-li obsah svědkovy výpovědi důkazem žalobcova protiprávního jednání, byl žalobce zkrácen na svém právu na spravedlivý proces. Doplněním dokazování by byla prokázána pravdivost či nepravdivost svědkovy výpovědi, ze které celní úřad pouze mechanicky vychází. Žalobce tvrdí, že svědek vypovídal zcela účelově ve snaze zbavit se vlastní odpovědnosti, přičemž znalecký posudek z kybernetiky v trestním řízení svědčí ve

prospěch žalobce, neboť z něj nevyplývá, že by se svědkem komunikoval v takovém množství, které by odpovídalo počtu dovezených automobilů (odkazy žalovaného na daný znalecký posudek jsou pouze v obecné rovině). Bez doplnění dokazování navrhaného žalobcem nelze dovozovat porušení celních formalit a celních předpisů z jeho strany. Dokazování tak zůstává neúplné. Žalobce s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 3. 2011, sp. zn. I. ÚS 3067/10, poukazuje na to, že celní úřad neprovedl žalobcovy důkazní návrhy a tento postup neodůvodnil, a proto je nutné považovat napadená rozhodnutí za nepřezkoumatelná.

9. Podle žalobce dále nebylo přihlédnuto k nemožnosti takové množství vozidel dopravit a následně na území EU přepravovat bez jediné kontroly celní správy nebo například německé či české policie. Pokud bylo tolik vozidel (nabouraných a nepojízdných) vyvezeno (zřejmě na kamionech), není možné, aby byly hranice překročeny, aniž by zboží bylo procleno. Nebyl totiž učiněn žalobcem navrhaný důkaz dotazem na příslušné celní úřady ve Francouzské republice, popřípadě v dalších státech sousedících se Švýcarskou konfederací. Celní úřad proto nemohl dovozovat, že nebylo clo zapláceno, neboť pro tento závěr neměl důkazy. Závěry žalovaného o absenci informací o příslušných vozidlech v evidencích Spolkové republiky Německo, Francouzské republiky, Lucemburského velkovévodství a Belgického království nejsou ani nepřímým důkazem ve vztahu k jejich neproclení, neboť nejsou uvedeny všechny členské státy EU. Navíc registrace vozidla není totéž, co proclení. Nahrazování stěžejního důkazu o neproclení a neodvedení DPH nepřímými důkazy považuje žalobce za nepřípustné. Zároveň nebylo prokázáno, že se příslušná vozidla nacházela na území Švýcarské konfederace.
10. Stran odborných vyjádření k pravosti dokladů „fiche“ („*Fiche d'identification du vehicule*“ – francouzské identifikační karty k technické způsobilosti vozidla – dále též „Fiche“) žalobce odmítá, že se jedná o padělané doklady. Nejedná se o důkaz, který by ho usvědčoval z porušení celních předpisů. Žalobce tyto doklady nevystavoval ani neopatřoval, a to ani sám, ani prostřednictvím jiné osoby. Odmítá rovněž závěry postavené na odborném vyjádření, podle kterého oficiální razítko podprefektury v Lure se jménem M. CH. bylo zneplatněno dne 1. 2. 2010. Vyjádření jsou podle žalobce nedostatečná, neboť chybí rozhodnutí o zneplatnění razítka.
11. Žalobce dále zdůrazňuje, že související trestní řízení nebylo doposud pravomocně ukončeno, a je proto nutné respektovat presumpci neviny. Žalobce popírá trestní odpovědnost, přičemž má za to, že hlavní líčení bude odročováno za účelem doplnění dokazování. Rovněž naznačuje vady trestního řízení. Také namítá, že pokud bude v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. X zproštěn obžaloby, bude platit tříletá promlčecí lhůta, nikoliv desetiletá, a proto napadená rozhodnutí i platební výměry budou vydány nezákonně.
12. Závěrem žalobce namítá, že pokud je popis spáchaných skutků, o nichž se rozhoduje v předmětných daňových řízeních a v řízení trestním, shodný právě co do skutkové podstaty a popisu skutku (porovnání zákonných znaků skutkových podstat celního deliktu a trestného činu), platí zákaz *ne bis in idem*, přičemž k této námitce nebylo žalovaným přihlédnuto.
13. Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám navrhuje jejich zamítnutí. Žalobní body uplatněné žalobcem jsou identické s odvolacími námitkami uplatněnými v předcházejících odvolacích řízeních. Žalovaný proto odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí. Ačkoliv

žalobce zpochybňuje závěry žalovaného a celního úřadu, neprokazuje tvrzení, o něž opírá uplatněné námitky, a ty tak zůstávají pouze v rovině nepodložených tvrzení. K námitce týkající se porušení zásady *ne bis in idem* uvádí, že tuto námitku v odvoláních žalobce neuvedl, nicméně vzhledem k tomu, že celním úřadem bylo žalobci vyměřeno clo a DPH, přičemž vyměření daňové povinnosti nemá povahu trestu (daňové sankce), nemohlo dojít k dvojímu trestání.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

14. Soud ověřil, že žaloby byly podány včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňují všechny formální náležitosti na ně kladené. Jde tedy o žaloby věcně projednatelné. Soud vycházel při přezkumu žalobami napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
15. Soud rozhodl o žalobách v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

16. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 11. 1. 2016 obdržel celní úřad žádost Krajského ředitelství policie Středočeského kraje Policie České republiky, územního odboru Příbram (dále jen „Policie ČR“), o vyčíslení škody v souvislosti s prověřováním trestné činnosti žalobce týkající se dovozu vozidel (osobních automobilů a motocyklů) deklarovaných jako dovoz z Evropské unie (dále jen „EU“), konkrétně z Francie. Ty měly být dovezeny ze Švýcarské konfederace, přičemž vyvstalo podezření, že se žalobce měl touto svojí činností dopustit vyhýbání se povinnosti uhradit celní a daňové poplatky, tj. vyvstalo podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 zákona 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“) a trestného činu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 trestního zákoníku. Současně se žádostí o vyčíslení škody byl zaslán podnět k doměření cla a daně z přidané hodnoty u vozidel uvedených v přílohách žádosti. Přílohou žádosti byly následující písemnosti: (i) žádost o právní pomoc adresovaná švýcarským úřadům (státní zastupitelství – kanton Zürich); (ii) písemnost „Internationale Rechtshilfe“ (odpověď švýcarských orgánů na žádost o právní pomoc – část 1 a 2); (iii) písemnost „BEILAGE_B_CORE Auswertung_c_fürSTA“ [tabulka vypracovaná na základě analýzy přihlašovacích spisů na odboru dopravy Městského úřadu Příbram (dále jen „MěÚ Příbram“) s údaji aktuálními v době vyžádání právní pomoci]; (iv) písemnost „BEILAGE_C_RicardoListe KANDZIC X formatiert“ (tabulka vozidel zakoupených svědkem vystupujícím pod přezdívkou X, jejich popis, včetně popisu a čísla aukce, s vyvolávací a vydraženou cenou aj.); (v) složky označené „Čezia 1 a Čezia 2“, jejichž obsahem jsou písemnosti (fotodokumentace vozidel, expertízy apod.) k vozidlům na základě spolupráce pojišťovny AXA Winterthur Švýcarsko se společností Česká zprostředkovatelská a informační agentura - ČEZIA v.o.s., IČO 49101536 (dále jen „společnost Čezia“); (vi) složka označená „TP + STK TP + Fiche ke 135 vozidlům“ [obsahující osvědčení o registraci vozidel, písemnosti „Fiche d'identification du vehicle“, technické protokoly pro schvalování technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla k provozu na pozemních komunikacích (dále jen „STK“) a přílohy k technickým protokolům].

17. MěÚ Příbram se obrátil na Policii ČR ve věci podezření z trestné činnosti v souvislosti s dovezenými vozidly ze zahraničí, kterých se měl dopustit v té době neznámý pachatel. MěÚ Příbram shledal podobnost mezi vozidly vedenými na internetové burze švýcarské pojišťovny AXA Winterthur (www.axa-ricardo.ch) a vozidly dovezenými dle předložených dokladů z Francouzské republiky, a to ve značce, modelovém označení, motorizaci, počtu najetých kilometrů, výkonu motoru, barvě a datu uvedení do provozu. Kromě toho byla vozidla vydražena stejným dražitelem (svědkem s uživatelským jménem „X“) a po skončení dražby ve švýcarské aukci bylo *de facto* stejné vozidlo schváleno k provozu přibližně do deseti dnů na MěÚ Příbram jako dovezené z Francouzské republiky (s francouzskou identifikační kartou – Fiche) na základě žádosti stále se opakujících žadatelů. Prověřováním výše uvedeného bylo zjištěno, že v rámci správních řízení o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezených vozidel ze zahraničí vedených odborem dopravy MěÚ Příbram v období let 2010 až 2012 přijala úřední osoba J. N. nejméně ve 134 případech předloženou zjevně padělanou listinu „Fiche“ z Francouzské republiky s údajným podpisem a razítkem v naprosté většině stále se opakující úřední osoby „Mireille Chálon“ ze Sous-prefecture de Lure (Francouzská republika). Listiny postrádaly jakékoliv ochranné prvky a uvedená úřední osoba v době vydání listin „Fiche“ již na prefektuře nepracovala a její razítko bylo zneplatněno. J. N. vozidlům vydal osvědčení o registraci – technický průkaz, ve většině případů na základě žádosti žalobce, případně osob, za něž se žalobce vydával (bez jejich vědomí nebo jako jejich údajný zmocněnec). Skutečnost, zda vozidla skutečně procházela od AXA Winterthur a byla dovážena ze Švýcarské konfederace, byla operativně ověřována cestou spolupráce se společností Čezia a pro potřebu dalšího postupu bylo nutné zjistit další informace a listinné důkazy u oprávněných osob a institucí ve Švýcarské konfederaci.
18. Cestou právní pomoci byl od orgánů činných v trestním řízení Švýcarské konfederace získán jako listinný důkaz protokol o výsledku svědka ze dne 9. 12. 2014, č. j. REC B-6/2014/171600420. Z něj vyplývá, že svědek jako dražitel registrovaný na internetové platformě www.X.ch pod přezdívkou X dražil projednávaná vozidla podle požadavků žalobce, se kterým ve věci těchto dražeb komunikoval. Komunikace probíhala telefonicky, prostřednictvím SMS nebo emailem. Svědek uvedl, že žalobce osobně znal (jeho identifikace byla zjištěna předložením listu se třemi fotografiemi, přičemž přesně žalobce identifikoval. Po dražbě si žalobce či jiná osoba (její totožnost neznal) pro vozidla přijeli do Švýcarské konfederace po obdržení originálů faktur od AXA Winterthur. Tyto faktury, stvrzenku o zaplacení dražby a doklady od vozidel předával svědek žalobci za předem dohodnutou finanční částku v hotovosti. Vozidla od AXA Winterthur si žalobce (či jiná osoba) vyzvedával sám (ze sběrných míst k tomu určených). K vyzvednutí vozidel na sběrném místě došlo po předložení výše uvedených dokladů. Při výsledku svědek dále uvedl, že většina takto vydražených vozidel nebyla pojízdná, žalobce či jiná osoba je většinou vyzvedával nákladním automobilem. Z protokolu dále vyplývá, že svědek byl poučen o právní odpovědnosti svědka, a to ve smyslu právních norem Švýcarské konfederace i podle zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), s čímž souhlasil a toto stvrdil svým podpisem.
19. Celní úřad opatřením ze dne 11. 1. 2016, č. j. 4779/2016-610000-11.6, vyzval Policii ČR v souladu s § 57 daňového řádu k poskytnutí informací vedoucích ke správnému stanovení daně (cla a DPH), a to originálů (případně kopií) faktur k vyjmenovaným vozidlům,

kupních smluv, technických průkazů, dokladů, na jejichž základě byla vozidla dopravena na území EU, a sdělení kdo, kdy a jak předmětná vozidla dopravil na území EU.

20. Opatřením ze dne 24. 2. 2016, č. j. 35458/2016-610000-11.6, požádal celní úřad žalovaného o souhlas k použití důkazních prostředků poskytnutých Policií ČR v daňovém řízení. Dne 24. 6. 2016 obdržel celní úřad odpověď žalovaného (č. j. 35458-2/2016-610000-11.6) podle níž lze takové důkazy přijmout při splnění určitých podmínek. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 2. 2015, č. j. 3 Afs 163/2014-38, musí být důkazy pořízeny nezávisle na příslušném daňovém řízení (nesmí být pořízeny účelově k vyhnutí se povinnosti umožnit daňovému subjektu účast na výsledku svědka), v souladu se zákonem a musí se dostat do sféry správce daně (celního úřadu) zákonným způsobem. Poslední podmínkou je zpřístupnění těchto důkazů daňovému subjektu.
21. Celní úřad opatřením ze dne 1. 7. 2016, č. j. 123673/2016-610000-11.6, předvolal žalobce k ústnímu jednání s výzvou k předložení dokladů přesně specifikovaných v tomto předvolání (evidence přijatých a vydaných faktur či stvrzenek na nákup motorových vozidel a motocyklů ze Švýcarské konfederace a jejich následný prodej za období od roku 2010, smluv a celních dokladů). Zároveň žalobci tímto opatřením oznámil zahájení daňového řízení ve věci nezákonného dovozu motorových vozidel ze Švýcarské konfederace. Opatření bylo žalobci doručeno dne 7. 7. 2016.
22. Dne 31. 8. 2016 se žalobce dostavil k ústnímu jednání, o němž celní úřad sepsal protokol č. j. 162043/2016-610000-11.6. Žalobce uvedl, že svědka zná, občas spolu uzavřeli „pár“ obchodů, komunikace probíhala převážně telefonicky, méně e-mailem (jiné komunikační prostředky nepoužívali). Doklady k vozidlům byly většinou ve vozidlech, v některých případech je dovezl jakýsi řidič, jehož totožnost žalobce nezná. Z předloženého seznamu vozidel (93 vozidel) byl žalobce „překvapen“, ale přiznal, že je „možný“. Platby za vozidla probíhaly při převzetí v hotovosti. U převozu vozidel ze Švýcarské konfederace si nedovede představit jejich dovoz bez patřičných celních dokladů. Při nákupu vystupoval jako jednatel společnosti, jen při nákupech pro své potřeby jako fyzická osoba. Dále uvedl, že ho oslovovaly další osoby ohledně možnosti nákupu na internetové platformě www.X.ch, takže je možné, že některá vozidla jsou spojena s jeho jménem. Požadované písemností a doklady celnímu úřadu nepředložil.
23. Dne 1. 9. 2016 obdržel celní úřad od Policie ČR podklady v listinné a elektronické podobě (č. j. 162539, 162539-2/2016-610000-11.6 s přílohami).
24. Opatřením ze dne 8. 9. 2016, č. j. 168833/2016-610000-11.6, předvolal celní úřad pana B., neboť měl pro žalobce dovážet předmětná motorová vozidla. Opatřením celního úřadu ze dne 21. 9. 2016, č. j. 176459/2016-610000-11.6, byl žalobce vyrozuměn o tom, že se dne 29. 9. 2016 bude provádět svědecká výpověď pana B. (protokol o provedení svědecké výpovědi ze dne 29. 9. 2016, č. j. 182313/2016-610000-11.6). Pan B. vypověděl, že žalobce znal jako dovozce aut, nikdy pro něho jako zaměstnanec nepracoval (vlastní odtahovou firmu), pár zakázek pro něho dělal (vybavuje si nejspíš dva případy), kdy byl pro vozidla ve Francouzské republice (město Mulhouse), za auta nikdy neplatil, doklady od vozidel při předání neobdržel a vozidla mu předávala vždy jiná osoba. Žalobce se k výsledku pana B. nedostavil.
25. Žádostí ze dne 4. 10. 2016, č. j. 185334/2016-610000-11.6, požádal celní úřad celní správu Švýcarské konfederace o vzájemnou spolupráci. Požadoval odpovědi na to: (i) jakým způsobem a na základě jakých dokladů vystoupila motorová vozidla a motocykly uvedené

v příloze žádosti z celního území Švýcarské konfederace (období od 1. 1. 2010 do 15. 6. 2012), kdo se tohoto výstupu zúčastnil a kde zboží opustilo celní území Švýcarské konfederace (dle celního úřadu byla motorová vozidla směřována do města Mulhouse – Francouzská republika); (ii) na koho byly vystavené vývozní doklady a kdo byl zahraničním příjemcem zboží (motorových vozidel); (iii) jaké listiny byly součástí vývozních dokladů (technické průkazy, doklady o platbě) a zda byly součástí i prodejní ceny zboží uvedené na výše uvedených dokladech; (iv) zda nebyly v uvedeném období při kontrole na hranicích Švýcarské konfederace a EU identifikovány osoby N., K., B. nebo osoba svědka při přepravě motorových vozidel uvedených v příloze žádosti (pro případ, že výše uvedené osoby byly kontrolovány, žádal celní úřad o výstupy z těchto kontrol). Dále celní úřad požadoval ověřené kopie všech dokladů, které byly v souvislosti s předmětnými obchodními případy odesílatelem skutečně vystaveny, a to včetně dokladů osvědčujících skutečně zaplacenou cenu zboží nebo jakékoli další informace týkající se případných dalších nesrovnalostí zjištěných v průběhu šetření zahraničních celních orgánů. Součástí žádosti o administrativní spolupráci byly přílohou seznamy vozidel a tabulky vyhotovené AXA Winterthur.

26. Dne 30. 11. 2016 požádal celní úřad Policii ČR podle trestního řádu o nahlédnutí do spisového materiálu vedeného pod sp. zn. KRPS-240228-1699/TČ-2012-011181 ve věci žalobce jako podezřelého. O nahlédnutí do spisu sepsal celní úřad záznam ze dne 30. 11. 2016, č. j. 227176/2016-610000-11.6, přičemž výsledkem bylo označení dalších důkazních prostředků (originály dovozních faktur vztahujících se k projednávaným vozidlům) s tím, že tyto písemnosti byly poskytnuty celnímu úřadu. Celní úřad tyto označené písemnosti obdržel dne 25. 5. 2017 (zaevidováno pod č. j. 101749/2017-610000-11.6), přičemž se jednalo především o fotokopie faktur a kupní smlouvy k předmětným vozidlům. Následným srovnáním s tabulkou získanou v rámci právní pomoci od orgánů Švýcarské konfederace celní úřad zjistil, že většina vozidel (podle mezinárodního identifikátoru VIN) byla zakoupena ve Švýcarské konfederaci přes aukční portál www.X.ch, ačkoliv na dokladech byly uvedeni jako zahraniční prodejci Marita Automobile (Spolková republika Německo), Anc. Ets. Berg s.a. (Belgické království), Citroen Belux (Belgické království) a Garage Clatot Sarl (Francouzská republika).
27. Dne 19. 4. 2017 obdržel celní úřad odpověď švýcarských celních orgánů na žádost o administrativní pomoc, z níž vyplynulo, že z důvodu překročení lhůty pro uchování vývozních dokladů celní správou nebylo možné dohledat doklady pro případy požadované celním úřadem. Nicméně švýcarské celní orgány poskytly údaje a dokumenty týkající se jiných případů vývozu vozidel ze Švýcarské konfederace, ve kterých vystupuje jako osoba kupující žalobce. U těchto šesti případů švýcarská celní správa zjistila, že předložené kupní smlouvy a faktury jsou všechny falzifikáty (padělky). Tyto i se sdělením švýcarské celní správy jsou součástí jejich odpovědi. Dále vyplynulo, že u vozidel Škoda Fabia (VIN: TMBGD264333703445) a VW Passat (VIN: WVWZZZ3BZYE312652), ač byly dovezeny ze Švýcarské konfederace, je uvedena adresa prodávajícího, společnosti Garage Clatot SARL, která ve Švýcarské konfederaci neexistuje, přičemž doklady jsou vyhotoveny ve francouzštině.
28. Na základě shromážděných písemností sdělil celní úřad opatřením ze dne 28. 6. 2017, č. j. 129491/2017-610000-11.6, ve smyslu čl. 29 ve spojení s čl. 22 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, žalobci, že vydá rozhodnutí, a zároveň mu umožnil se ve lhůtě 30 dnů od převzetí tohoto

sdělení vyjádřit. Sdělení bylo žalobci doručeno dne 4. 7. 2017. Ve sdělení celní úřad vyjmenoval písemnosti, na jejichž základě bude rozhodovat. Celní úřad shrnul průběh daňového řízení a konkretizoval motorová vozidla, jež protiprávně vstoupila na území EU bez splnění celních formalit s výpočtem dlužného cla a daňové povinnosti (DPH), a to u vozidel zakoupených přes aukční portál pojišťovny AXA Winterthur – www.axa.ricardo.ch. Celní úřad konstatoval, že na základě získaných písemností a nevyvrácení pochybností ze strany žalobce (tj. žalobce neoznačil důkazy, které by dosavadní zjištění celního úřadu vyvracely, a tím neunesl důkazní břemeno) by se jím vydaná rozhodnutí nepříznivě dotkla žalobce, neboť celní úřad by vystavil platební výměry na clo a DPH.

29. Dne 11. 7. 2017 požádal žalobce o zaslání písemností uvedených v opatření celního úřadu ze dne 28. 6. 2017 z důvodu nástupu na měsíční lázeňskou léčbu, kdy se ve lhůtě nebude moci jinak s těmito písemnostmi seznámit. Celní úřad žalobci vyhověl, dne 1. 8. 2017 zaslal žalobci požadované písemnosti elektronickou formou na nosiči DVD. Písemnosti byly doručeny dne 3. 8. 2017 jeho zástupci.
30. Dne 4. 8. 2017 a následně 11. 8. 2017 obdržel celní úřad shodnou písemnost označenou jako „Stanovisko“, prvotně odeslanou z datové schránky společnosti LAHOCARS s.r.o., IČO 27631605 (dále jen „LAHOCARS“), následně pak poštovní přepravou od žalobce jako fyzické osoby. V tomto „Stanovisku“ žalobce popřel účast na jakémkoliv protiprávním jednání v souvislosti s dovozem osobních automobilů a uplatnil další námitky (velice podobné odvolacím a žalobním námitkám) s tím, že celní úřad by měl provést šetření u prodávajících uvedených na obchodních dokladech a zjistit, komu AXA Winterthur prodávala vozidla a jak je předávala.
31. Celní úřad požádal dne 20. 9. 2017 prostřednictvím oddělení mezinárodní spolupráce žalovaného o ověření pravosti obchodních dokladů (faktur a kupních smluv) vydaných prodejci Marita-Automobile (22177 Hamburg), SERBALUX Sari ART'VIE CAVE (L-3752 Rumelange), CITROËN BELUX (1440 Woutersbrakel) a Anc. Ets. BERG s.a. (1050 Bruxelles).
32. Dne 24. 10. 2017 a 27. 10. 2017 obdržel celní úřad od Policie ČR písemnost „Poučení poškozené právnické osoby v trestním řízení“. Následně obdržel od stejné instituce písemnost „Vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis“. O tomto úkonu (prostudování trestního spisu) byl sepsán záznam ze dne 8. 11. 2017, č. j. 215345/2017-610000-11.6, s tím, že budou celnímu úřadu předány další písemnosti (především odborná vyjádření k padělaným dokladům „Fiche“ a znalecké posudky z oboru kybernetika). Opatřením ze dne 15. 12. 2017, č. j. 238768/2017-610000-11.6, celní úřad žalobce seznámil s obstaráním těchto podkladů pro daňové řízení a poučil ho o možnosti se s nimi seznámit. Toto opatření žalobce obdržel dne 28. 12. 2017. Dne 15. 1. 2018 se dostavil žalobce k seznámení s důkazy získanými z jiných řízení, pořídil si jejich fotokopie (mobilním telefonem) a celní úřad o seznámení sepsal záznam ze dne 15. 1. 2018, č. j. 11217/2018-610000-11.6.
33. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, ze dne 27. 10. 2014, č. j. 3071/2014, vypracovaného Ing. Janem Jankou, vyplývá, že žalobce komunikoval se svědkem pomocí SMS a e-mailových zpráv, a to za účelem zakoupení vozidel vytipovaných žalobcem na aukci AXA Winterthur (www.axa.richardo.ch), příčemž žalobce svědkovi určil i maximální cenu; se svědkem žalobce komunikoval i telefonicky.

34. [Z informací poskytnutých Policejním prezidiem ČR, odborem mezinárodní policejní spolupráce, ze dne 17. 6. 2013, č. j. PPR-111248/MPS-2013-OD2 CZ-539016/2013-LKE, vyplývá, že Mezinárodní organizace kriminální policie \(dále jen „Interpol“\) poskytla informace o tom, že oficiální razítko podprefektury v Lure \(„Sous-Préfecture de Lure“\) se jménem Mireille Chalon bylo zneplatněno dne 1. 2. 2010.](#)
35. Dne 13. 12. 2017 převzal celní úřad mimo jiné odborná vyjádření Policie České republiky, Krajského ředitelství Středočeského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení dokladů a specializovaných činností, z let 2013 a 2014 o posouzení pravosti dokladu týkající se prověření pravosti listin Fiche, které byly předloženy při registraci vozidel u MěÚ Příbram (úřední záznam ze dne 13. 12. 2017, č. j. KRPS-240228-2264/TČ-2012-011181). Z odborných vyjádření vyplývá, že listiny Fiche byly padělané.
36. Z obžaloby Okresního státního zastupitelství v Příbrami ze dne 14. 2. 2018, sp. zn. 1 ZT 13/2017, vyplývá, že při domovní prohlídce u žalobce byly mimo jiné zajištěny tři originální švýcarské technické průkazy k vozidlům, z čehož dvě vozidla byla zakoupena osobou svědka přes aukční portál www.axa.ricardo.ch, a čistopis technického průkazu k vozidlu Daihatsu Sirion VIN: X, které bylo rovněž zakoupeno ve Švýcarské konfederaci. Rovněž byla zajištěna listina s názvem Fiche d'identification du vehicule bez údajů k vozidlu (prázdná) a vzor listiny s názvem Fiche d'identification du vehicule, na němž v dolním rohu listiny bylo ručně dopsáno „*razítko podpis !*“.
37. Dne 19. 1. 2018 obdržel celní úřad odpověď na žádost o administrativní spolupráci, ve které německý celní orgán „GEENERALZOLLDIREKTION, Direktion VIII, Zollkriminalamt“ uvedl, že společnost MARITA Automobile uvedená ve fakturách neexistuje, vozidla uvedená v žádosti (na fakturách) nebyla ve Spolkové republice Německo nikdy evidována, nebyl registrován dovoz ani vývoz těchto vozidel. Z odpovědi vyplývá, že doklady (faktury) nejsou pravé.
38. Celní úřad opatřením ze dne 30. 1. 2018, č. j. 24871/2017-610000-11.6, informoval žalobce o možnosti se s odpovědí na žádosti o administrativní spolupráci celního orgánu Spolkové republiky Německo seznámit. Sdělení bylo žalobci doručeno dne 1. 2. 2018. Dne 1. 2. 2018 obdržel celní úřad prostřednictvím datové zprávy (z datové schránky společnosti LAHOCARS) reakci na výše uvedené sdělení formulované jako „Vyjádření J. K. ke sdělení a rozhodnutí o stanovení lhůty“. Ve vyjádření žalobce odkazuje na své stanovisko ze dne 1. 8. 2017 a trvá na své předchozí argumentaci.
39. Celní úřad dále obdržel od Okresního státního zastupitelství v Příbrami písemnost ze dne 15. 2. 2018, č. j. 36051/2018-610000-11.6, o vyrozumění poškozeného o podání obžaloby.
40. Celní úřad vzal v odůvodnění platebních výměrů námitky žalobce v úvahu a konstatoval, že byly zcela nepodložené jakýmkoliv důkazy. Žalobce za dobu trvání daňového řízení nepředložil žádnou relevantní písemnost prokazující jeho argumentaci, přitom s ohledem na dobu trvání daňového řízení a seznámení se se všemi dostupnými podklady musel být srozuměn s tím, v čem konkrétní pochybnosti celního úřadu spočívají. Po vyhodnocení všech důkazních materiálů dospěl celní úřad k závěru, že předmětná motorová vozidla byla fakticky zakoupena žalobcem (prostřednictvím svědka registrovaného na internetové platformě www.axa.ricardo.ch) a následně byla žalobcem dovezena na území EU v rozporu s čl. 38 až 41 celního kodexu, čímž došlo podle čl. 202 odst. 1 celního kodexu ke vzniku celního dluhu. Celní úřad se v odůvodnění platebních výměrů dále zabýval otázkou, zda bylo žalobci prokázáno fyzické převzetí jednotlivých, v dražbě pojišťovny AXA

Winterthur vydražených vozidel od osoby svědka a jejich nabytí do jeho vlastnictví (vozidla byla v celé transakci identifikovaná podle VIN, nemohlo tedy dojít k žádné záměně). K tomu celní úřad odkázal na rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006-48, podle kterého při prokazování skutků nepřímými důkazy musí „*takové důkazy [...] tvořit ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních*“. Hlavní linii případu celní úřad považoval za zřejmou a podloženou jednotlivými důkazy. Celní úřad měl za prokázané, že: (i) žalobce se se svědkem osobně znali; (ii) svědek na základě předložených fotografií žalobce identifikoval; (iii) svědek na aukčním portále www.axa.ricardo.ch vystupoval pod jménem X; (iv) žalobce si prohlížel a tipoval vozidla na aukčním portále www.axa.ricardo.ch; (v) svědek na základě požadavku žalobce dražil pro něj výše uvedená vozidla; (vi) vydražená vozidla byla žalobcem či jinou osobou po zaplacení a vyzvednutí ze sběrných míst pojišťovny AXA Winterthur převezena do České republiky většinou v časovém horizontu 10 dní; (vii) na technických protokolech bylo v levém horním rohu dopsáno jméno „K.“, přestože byla v technickém protokolu uvedena jako žadatel jiná osoba (např. R., U., S. a další), přičemž podle vyjádření M. M. z STK ASOCOM spol.s.r.o., IČO 25055585, do horního rohu píšou zaměstnankyně jméno osoby, pro kterou se STK provádí; (viii) na základě padělaných veřejných listin a obchodních dokladů žádal žalobce (sám nebo prostřednictvím osob, za něž se vydával) o schválení technické způsobilosti vozidel k provozu na pozemních komunikacích v České republice u stále se opakující úřední osoby odboru dopravy MěÚ Příbram (J. N.). Celní úřad určil den protiprávního vstupu na území EU ve smyslu čl. 214 odst. 2 celního kodexu na dobu mezi ukončením dražby na portále www.axa.ricardo.ch a schválením technické způsobilosti příslušného vozidla na MěÚ Příbram (většinou v rozmezí 10 až 14 dnů).

41. Dne 3. 5. 2018 obdržel celní úřad (prostřednictvím oddělení mezinárodní spolupráce žalovaného) odpověď na žádost o administrativní spolupráci od celních orgánů Lucemburska vztahující se k případům faktur k dovozům vozidel, které měly být vystaveny lucemburskou společností SERBALUX Sari ART'VIE CAVE (L-3752 Rumelenge). Lucemburské celní orgány ve své odpovědi uvedly, že společnost SERBALUX S.a.r.l. nemá žádnou souvislost s příslušnými vývozy, které byly provedeny po změně sídla společnosti z Rumelenge do Soleuvre. Telefonní čísla jsou neplatná a razítka zastaralá. Předmětná vozidla nebyla součástí flotily společnosti a žádné bankovní pohyby uváděných fakturovaných částek se neobjevují na jejích účtech. Neexistuje tedy záznam o transakcích na účetní úrovni, který by umožnil potvrdit původ vyvážených vozidel. O této odpovědi byl žalobce celním úřadem informován a současně mu bylo umožněno se s vyjádřením lucemburské celní správy seznámit (opatření celního úřadu ze dne 4. 5. 2018, č. j. 87848/2018-610000-11.6).
42. Dne 16. 8. 2018 obdržel celní úřad (prostřednictvím oddělení mezinárodní spolupráce žalovaného) odpověď na žádost o administrativní spolupráci od celních orgánů Belgie ohledně ověření pravosti faktur vztahujících se k dovozům vozidel údajně vystavených belgickými společnostmi Anc. Ets. BERG Sa, Chaussée de Waterloo 538, 1050 Brusel, a CITROËN BELUX, Industriepark 7, 1440 Woutersbrakel. Belgické celní orgány ve své odpovědi uvedly prohlášení společnosti Anc. Ets. Berg, ze kterého vyplývá, že předmětné vozy nikdy nevlastnila, razítka a podpisy na předmětných fakturách neodpovídají jejím fakturám, přičemž její faktury byly vždy vystaveny ve francouzštině; dále společnost CITROËN BELUX prohlásila, že předmětné faktury, společnost LAHOCARS a předmětná vozidla nejsou uvedena v jejich databázi. Razítka uvedená na fakturách nikdy

nepoužívala, podpisy neodpovídají v té době oprávněným osobám a pro faktury používá pouze francouzštinu. V důsledku uvedeného belgické celní orgány vyhodnotily předmětné faktury jako padělané dokumenty. Celní úřad o těchto skutečnostech žalobce informoval a poskytl mu lhůtu pro seznámení se s nimi (opatření celního úřadu ze dne 27. 8. 2018, č. j. 238382/2018-610000-11.6).

43. V odvoláních proti platebním výměrům žalobce shodně uvedl obdobné námitky jako v žalobách v projednávané věci.
44. Napadenými rozhodnutími bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti platebním výměrům. V jejich odůvodnění žalovaný potvrdil závěry celního úřadu, přičemž uvedl, že osoba dlužníka v dané věci byla určena podle čl. 202 odst. 3 druhé odrážky celního kodexu, podle které se za dlužníka považuje každá osoba, která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží a byla nebo si měla být vědoma, že tento vstup je protiprávní. Účast žalobce na protiprávním vstupu a jeho vědomí o protiprávnosti takového jednání žalovaný dovozuje zejména ze svědecké výpovědi svědka a znaleckého posudku z oboru kybernetiky (ze závěrů týkajících se e-mailové komunikace mezi svědkem a žalobcem), výsledku domovní prohlídky u žalobce [při níž byly mimo jiné nalezeny technické průkazy k vozům zakoupeným svědkem ve Švýcarské konfederaci skrz www.axa.richardo.ch, listina s názvem „Fiche d'identification du vehicule“ bez údajů k vozidlu (prázdná) a vzor totožné listiny, na níž v dolním rohu bylo ručně dopsáno „*razítka podpis !*“], z padělání listin Fiche, jimiž měl být prokazován původ vozidel ve Francouzské republice (Interpol popřel, že by vozidla uvedená v listinách Fiche, jež jsou opatřeny otiskem dotčeného razítka, existovala ve francouzských evidencích), identifikování vozidel VIN kódem a registrační značkou, výsledku osob, které měly pro daná vozidla žádat o schválení technické způsobilosti (ty shodně uvedly, že vozidla nevlastnily a žádosti nepodávaly) a znaleckého posudku z oboru písmoznalectví (většina žádostí o schválení technické způsobilosti byla vyplněna žalobcem). Žalovaný tak dovodil, že žalobce měl významný podíl na zakoupení příslušných vozidel (která jím byla fakticky zakoupena) a jejich převzetí a dovezení do České republiky. Žalobce předkládal padělané listiny prokazující původ těchto vozidel (Fiche) v rámci správního řízení o schválení technické způsobilosti vozidel u MěÚ Příbram. Důkazy předložené žalobcem podle žalovaného nejsou schopny prokázat jím tvrzené skutečnosti, neboť soustava vyjmenovaných důkazů (byť nepřímých) důkazy označené žalobcem zpochybňuje. Žalobce v průběhu řízení nepředložil jakýkoliv důkaz, který by závěry celního úřadu relevantním způsobem zpochybnil. Celní úřad předvolal žalobce k ústnímu jednání s výzvou k předložení evidence vydaných faktur či stvrzenek z nákupů vozidel ze Švýcarské konfederace a jejich následný prodej ve sledovaném období, smluv a celních dokladů apod. Žalobce při ústním jednání a ani později žádné z požadovaných písemností nepředložil (vyjma dokladů předložených spolu s odvoláním). Tyto doklady pak považoval žalovaný za nevěrohodné, neboť v daném řízení již bylo prokázáno předkládání falešných dokladů žalobcem; tyto doklady byly „vystaveny“ neexistující společností a zcela shodným způsobem jsou vyhotoveny otisk razítka a podpis prodávající. K argumentaci žalobce, že měli být zjištěni prodávající uvedení na jeho nákupních dokladech, žalovaný připomněl, že u dokladů, jež měl celní úřad k dispozici, provedl žádost o mezinárodní dožádání se zjištěním, že doklady jsou falešné a že vozidla nebyla u těchto prodávajících nikdy registrována. K tvrzení žalobce, že on ani jím pověřená osoba vozidla ve Švýcarské konfederaci nevyzvedávali a neplatili, poukázal žalovaný na žalobcovu pasivitu v tom smyslu, že v průběhu řízení nebyl schopen sdělit, jak k vozidlům přišel, ani předložit konkrétní doklady vztahující se k jejich pořízení. Naopak

VIN vozidla je určující důkaz k prokázání historie vozidla, přičemž celní úřad prokázal jeho „cestu“ z aukce pojišťovny AXA Winterthur až po přihlášení žalobcem na odboru dopravy MěÚ Příbram. Žalovaný rovněž neakceptoval žalobcovo prokazování existence společnosti Marita-Automobile, neboť doklady vystavené touto společností a dokládané žalobcem nelze považovat za věrohodné. Odpověď na mezinárodní dožádání ze dne 10. 1. 2018 je důkazem vyšší síly než kopie výtisku stránky z internetu či tvrzení žalobce. Námitku žalobce, že v souvislosti s odkazem na rozhodnutí podprefektury Lure o zneplatnění razítka mělo být provedeno další šetření na celních úřadech v působnosti dotčené podprefektury, žalovaný jako neopodstatněnou odmítl, neboť celní úřad měl na základě mezinárodní pomoci (odpověď ze dne 17. 6. 2013) potvrzeno, že razítka a podpisy byly padělané. Odpověď na žádost o právní pomoc byla v tomto smyslu vyčerpávající a nebylo třeba dalšího šetření. K argumentaci žalobce, že při dovozu vozidla ze Švýcarské konfederace splnil veškeré celní formalities, žalovaný dodal, že v tomto smyslu je v odůvodnění platebních výměrů uvedeno, že švýcarské celní orgány poskytly údaje a dokumenty týkající se jiných šesti případů vývozu vozidel ze Švýcarské konfederace, ve kterých vystupuje jako kupující osoba žalobce a při nichž švýcarská celní správa zjistila, že předložené kupní smlouvy a faktury jsou padělky. Námitku žalobce, že celní úřad si neověřil, zda již bylo na území EU zboží řádně procleno a odvedena DPH, žalovaný odmítl s tím, že v daném případě pro tuto potřebu stačila písemnost z mezinárodní pomoci, v níž je jasně uvedeno, že projednávaná vozidla nebyla v příslušných členských státech EU (Francouzské republiky, Spolkové republiky Německo, Belgickém království, Lucemburském velkovévodství) nikdy registrována. K námitkám žalobce, že vozidla nakoupil v České republice, žalovaný konstatoval, že žalobce nepředložil jediný důkaz, kterým by toto tvrzení podpořil. K souvisejícímu tvrzení, že předmětné nákupy realizoval prostřednictvím společnosti LAHOCARS, nikoliv jako fyzická osoba, žalovaný podotkl, že z daňového řízení nevyplynula žádná skutečnost, na základě které by mohl celní úřad k takovému závěru dojít. K poukazu žalobce na skutečnost, že současně s daným řízením probíhá trestní řízení, v němž může být zproštěn obžaloby, žalovaný dodal, že samotná tato okolnost automaticky neznamená, že nemůže být odpovědný za celní dluh, který vznikl protiprávním dovozem předmětného zboží na území EU. Podmínky vzniku odpovědnosti dlužníka za celní dluh se totiž od odpovědnosti pachatele za spáchání trestného činu např. zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby zásadním způsobem liší (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2013, č. j. 9 Af 17/2010-61). Předmětem platebních výměrů není trestní odpovědnost žalobce, ale celní úřad řešil, zda vznikl celní dluh a komu náleží postavení dlužníka. Celní úřad objasnil, na základě čeho má za prokázané, že došlo k protiprávnímu vstupu předmětných vozidel a že celní dluh vznikl. K námitce žalobce, že v případě zproštění obžaloby v trestním řízení by platila tříletá promlčecí lhůta (nikoliv desetiletá), žalovaný uvedl, že v případě zproštění obžaloby se relevantně uplatněná prodloužená desetiletá promlčecí lhůta „nevrací“ na původní tříletou promlčecí lhůtu. Postup naznačený žalobcem jednak není právními předpisy stanoven a dále ho ani ze zákonných ustanovení upravujících podmínky aplikace prodloužené prekluzivní lhůty nelze dovodit. Tento závěr žalovaný argumentačně podpořil výkladem příslušných ustanovení celního kodexu a původního celního zákona, jakož i odkazem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (rozsudky ze dne 22. 12. 2008, *Centeno Mediavilla a další*, C-443/07; ze dne 4. 3. 2010, *Pilar Angé Serrano a další*, C-496/08; ze dne 1. 7. 2004, *Tsapalos*, C-361/02 a C-362/02; ze dne 16. 7. 2009, *Gilbert Snauwaert a další v. Belgische Staat*, C-124/08 a C-125/08; ze dne 27. 11. 1991, *Meico-Fell*,

C-273/90; ze dne 18. 12. 2007, *ZF Zefeser*, C-62/06, a ze dne 27. 11. 1991, *Meico-Fell*, C-273/90). Pro aplikaci desetileté prodloužené prekluzivní lhůty není třeba zahájení trestního řízení, respektive se o trestný čin vůbec jednat nemusí. V souvislosti s předmětnými nezákonnými dovozy motorových vozidel, respektive s předkládáním padělaných listin nahrazujících zahraniční technické průkazy probíhá trestní řízení [žalobce je obžalován ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a přečinu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 348 odst. 1 trestního zákoníku]. Aplikace prodloužené desetileté lhůty byla tedy ze strany celního úřadu opodstatněná.

45. Soud na tomto místě pro úplnost poznamenává, že na rozdíl od napadeného rozhodnutí A byla napadená rozhodnutí C a B podložena navíc i odpovědí lucemburských celních orgánů a napadené rozhodnutí C nadto také odpovědí belgických celních orgánů.

Posouzení žaloby soudem

46. Soud předesílá, že míra precizace žalobních bodů předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.
47. Žalobce nejprve namítl nesprávnost a neúplnost zjištění skutkového stavu věci, nesprávné právní posouzení, absenci opory závěrů v provedeném dokazování, nepřezkoumatelnost a jednostranné hodnocení skutkového stavu i důkazů svědčících v jeho prospěch či neprospěch.
48. V míře obecnosti, se kterou žalobce tento žalobní bod formuloval, soud přitom žádnou vadu napadených rozhodnutí a jim předcházejících řízení neshledal. Z odůvodnění napadených rozhodnutí vyplývá, že skutkový stav ve věci byl dostatečně zjištěn v nezbytné úplnosti, aniž by o něm byly jakékoliv důvodné pochybnosti. Celní úřad i žalovaný ve svých rozhodnutích přezkoumatelným způsobem uvedli veškeré důkazní prostředky, ze kterých vycházeli. Z nich získané důkazy byly posouzeny nestranně, přičemž soud má za to, že žádné (nezpochybněné) důkazy ve prospěch žalobce se ve věci nevyskytovaly. Celní úřad i žalovaný řádně provedli dokazování a své (zákonné) závěry přezkoumatelným způsobem odůvodnili.
49. Žalobce se mýlí, pokud má za to, že dokazování bylo prováděno ve vztahu ke skutečnosti, že se měl dopustit nezákonného dovozu zboží. Jak bylo výše uvedeno, osoba dlužníka byla celním úřadem určena podle čl. 202 odst. 3 druhé odrážky celního kodexu, podle které se za dlužníka považuje každá osoba, která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží a byla nebo si měla být vědoma, že tento vstup je protiprávní. Dokazování tak bylo prováděno ve vztahu k tomu, že se žalobce *zúčastnil protiprávního vstupu zboží na území EU a mohl si být vědom* (nebo si vědom byl), že tento vstup je protiprávní. Tato skutečnost byla v předcházejícím řízení prokázána bez důvodných pochybností. Celní úřad i žalovaný shodně dovodili, že předmětné zboží (vozidla identifikovaná jedinečným identifikačním VIN kódem) pocházelo ze Švýcarské konfederace, kde bylo zboží v rámci dražby pojišťovny AXA Winterthur vydraženo svědkem na základě pokynů žalobce, přičemž následně si žalobce zboží převzal (ať již sám nebo prostřednictvím další osoby) a převezl do České republiky. To bylo potvrzeno výpovědí svědka, jakož i krátkým časovým obdobím (cca 14 dnů) od vydražení konkrétního vozidla do následné žádosti žalobce o schválení technické způsobilosti vozidla u MěÚ Příbram, u kterého žalobce předkládal padělané

písemnosti nahrazující zahraniční technické průkazy (Fiche). Ačkoliv se její důkazní hodnotu snaží žalobce zpochybnit, podle soudu z ničeho nevyplývá, že by svědkova výpověď měla být nedůvěryhodnou. Svědkova výpověď je navíc podpořena dalšími důkazy (především výše uvedeným znaleckým posudkem z kybernetiky), z něhož vyplývá, že žalobce svědka úkoloval ve vztahu k zakoupení vozidel na příslušné aukci AXA Winterthur (www.axa-ricardo.ch). Objem komunikace je v tomto případě nepodstatný, neboť smyslem odkazu na znalecký posudek nebylo prokázat komunikaci žalobce a svědka u každého jednotlivého vozu, ale podpořit, že výpověď svědka se zakládá na pravdě. Skutečnost, že je na tento znalecký posudek odkazováno v obecnosti, nijak nezakládá nepřezkoumatelnost postupu celního úřadu při dokazování. Pouhá tvrzení žalobce, že vozidla koupil na území České republiky, nebo o účelovosti výpovědi svědka nebyla ničím podložena. Dokumenty, které byly získány ze smluvní dokumentace žalobce v trestním řízení, (faktury o zakoupení vozidel) nebyly pravé, jak bylo zjištěno v rámci mezinárodní spolupráce.

50. Vzhledem k uvedenému a s ohledem na zjištění vyplývající z obsahu správních spisů se soud ztotožňuje s argumentací žalovaného. Na závěru, že se žalobce bez důvodných pochybností účastnil (přinejmenším jako organizátor) protiprávního vstupu v napadených rozhodnutích identifikovaných motorových vozidel a že si žalobce byl vědom jeho protiprávnosti (což žalovaný dovozuje z jeho následné snahy o zastření protiprávního vstupu předkládáním padělaných listin), neshledává ničeho nezákonného. Tvrzení žalobce v průběhu daňového řízení nebo v žalobě důvodné pochybnosti nezakládají, a to zvláště za situace, jestliže zůstávají pouze v rovině nepodložených tvrzení, zatímco důkazní prostředky shromážděné správními orgány ve svém souhrnu potvrzují skutkové závěry, z nichž napadená rozhodnutí vyšla.
51. Dále soud uvádí, že celní úřad vysvětlil, že důkazní prostředky navrhované žalobcem nebyly provedeny, respektive ani obstarány pro nadbytečnost, neboť celní úřad již měl dostatečné množství důkazních prostředků k dané věci. S tímto závěrem se soud ztotožňuje, neboť žalobcem navrhované dotazy na pojišťovnu AXA Winterthur by neobjasnily žádné nové skutečnosti, které by již nebyly zjištěny (například z vyjádření pojišťovny AXA Winterthur nebo z výpovědi svědka). Prověřování účetní a smluvní dokumentace svědka by nepřineslo žádné pro věc podstatné nové skutečnosti, neboť svědek nezbytné skutečnosti již sdělil při své výpovědi, jež nezůstala osamocena, ale byla podpořena i zjištěními o jejich vzájemné komunikaci ve znaleckém posudku. K navýsost obecné námitce, že dokazování ve věci bylo nelogické, nepřesné, zavádějící a nepřezkoumatelné, pak soud uvádí, že z odůvodnění platebních výměrů i napadených rozhodnutí vyplývá, že dokazování bylo provedeno přezkoumatelným způsobem, s logickými a přesnými závěry a nebylo nijak zavádějící. Námitky jsou proto nedůvodné.
52. K námitce, podle níž žalobce nebyl o provedení výslechu svědka informován, a je-li proto obsah výpovědi svědka brán za důkaz žalobcova protiprávního jednání, byl žalobce zkrácen na právu na spravedlivý proces, soud uvádí, že tento důkaz byl prováděn v rámci jiného než daňového řízení, a to v rámci přípravy trestního řízení. Podmínky pro jeho použití v rámci daňového řízení byly v souladu s rozsudkem NSS ze dne 18. 2. 2015, č. j. 3 Afs 163/2014-38, splněny. Podle citovaného rozsudku musejí být důkazy pořízeny nezávisle na příslušném daňovém řízení (nesmí být pořízeny účelově k vyhnutí se povinnosti umožnit daňovému subjektu účasti na výslechu svědka), v souladu se zákonem, musí se dostat do sféry správce daně (celního úřadu) zákonným způsobem a správce daně je

musí daňovému subjektu zpřístupnit. Soud má za to, že všechny tyto podmínky byly v projednávané věci splněny, neboť z ničeho nevyplývá, že by tomu tak nebylo. Skutečnost, že žalobce nebyl přítomen výslechu svědka, není zásahem do jeho práva na spravedlivý proces, jak v obdobné věci dovodil NSS v rozsudku ze dne 21. 1. 2014, č. j. 1 Afs 73/2011-167. V něm se NSS podrobně zabýval procesními právy tuzemského daňového subjektu v souvislosti s mezinárodním dožádáním u zahraničních správců daně v průběhu daňového řízení. NSS konstatoval, že protokol o výslechu svědka, jehož nemohl být daňový subjekt účasten (zde z důvodu jiné právní úpravy), bude představovat „*listinný důkaz*“ a „*musí být součástí veřejné části správního spisu, ale musí být českému daňovému subjektu také předestřen. Daňový subjekt musí mít vždy možnost se k takovému důkazu vyjádřit a navrhnout případně další důkazy*“. Soud má za to, že tyto závěry jsou plně využitelné i v projednávané věci. Vzhledem k tomu, že žalobci byl protokol o výslechu svědka zpřístupněn, a měl tak možnost se k takovému důkazu vyjádřit a navrhnout případné další (relevantní) důkazy, nemá soud za to, že by bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces. Námitka je nedůvodná.

53. Za důvodnou soud nepovažuje ani námitku, dle níž nebylo přihlédnuto k absolutní nemožnosti dopravit takové množství vozidel na území EU a následně je po něm přepravovat bez jediné kontroly ze strany celní správy nebo policie. Skutečnost, zda případná přeprava příslušných vozidel byla (či mohla být) podrobena kontrole příslušných orgánů, není v projednávané věci rozhodná, neboť nemá žádný vliv na to, zda celní dluh žalobci vznikl, či nikoliv. Navíc soud stran nemožnosti dopravy jednotlivých vozidel nemá za to, že by z čehokoliv objektivní nemožnost provedení takové dopravy vyplývala. Ani žalobce neuvádí žádné relevantní informace ohledně toho, jaké konkrétní a objektivní skutečnosti by této dopravě bránily. Lze podotknout, že dokazováním nebylo potvrzeno, ale ani vyvráceno, že by daná vozidla prošla celní kontrolou, neboť za rozhodná období již švýcarské celní orgány příslušnou dokumentaci v době dotazu neuchovávaly. Z jiných, pozdějších transakcí, na nichž se účastnil žalobce, ovšem vyplynulo, že byly při kontrolách předkládány falešné dokumenty. Je tak pravděpodobné, že i u sporných přeprav byl skutečný původ zboží příslušným orgánům zastřen falešnými doklady, zejména když takové falešné doklady byly posléze uplatněny u těchto vozů i v řízení před českými správními orgány. Námitka je nedůvodná.
54. Nedůvodné jsou rovněž žalobní námitky, podle nichž žalovaný ani celní úřad neunesli důkazní břemeno ve vztahu k prokázání, zda clo za příslušná vozidla bylo již uhrazeno, a nebylo prokázáno, že se vozidla nacházela na území Švýcarské konfederace. Skutečnost, že předmětná vozidla nebyla evidována v žádném z předmětných členských států EU (Spolková republika Německo, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství a Belgické království) je dostatečným důkazem o jejich neproclení, byť je tento závěr vyjádřen poněkud stručně. Na tom nemění nic ani skutečnost, že celní úřad nezjišťoval, zda k proclení nedošlo v jiných zemích EU. Ve věci bylo totiž bez dalšího prokázáno (vyjádřením pojišťovny AXA Winterthur; výpovědí svědka; zjištěním o padělání dokladů), že vozidla byla původem ze Švýcarské konfederace, tedy ze země mimo území EU, kde se i původně nacházela. Daná vozidla byla následně na území EU dovezena a přihlášena v krátké době u MěÚ Příbram. Tvzení žalobce, že vozidla zakoupil až v okamžiku, kdy byla již importována na území EU, k čemuž měly sloužit dokumenty vystavené společností Marita Automobile (Spolková republika Německo), společností Anc. Ets. Berg s.a. (Belgické království), společností Citroen Belux (Belgické království) a společností Garage Clatot S.a.r.l. (Francouzská republika), celní úřad a žalovaný v předcházejícím

řízení dostatečně vyvrátili. Jak vyplývá z výše uvedeného, bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobcem předložené dokumenty nebyly pravé. Dále bylo zjištěno, že vozidla byla dovezena žalobcem (popřípadě z jeho rozhodnutí) na území České republiky, kde následně žalobce podal žádost o schválení technické způsobilosti toho kterého vozidla (srov. zejména výpověď svědka). Ačkoliv proto měla být podle původního tvrzení žalobce vozidla dovezena do výše uvedených členských států EU, kde měly být zaplaceny příslušné clo a daň, k takovému zaplacení cla a daně v uvedených zemích nedošlo, neboť bylo zjištěno, že vozidla byla dovezena do České republiky ze Švýcarské konfederace. Označené společnosti jako údajné prodávající tato vozidla nikdy nevlastnily (nebo neexistovaly), a proto vozidla nebyla evidována v uvedených zemích. Clo a daň za příslušná vozidla proto měly být zaplaceny v České republice, k čemuž však nedošlo. Pokud žalobce disponoval relevantními důkazy, které by prokazovaly opak (tj. že clo a daň v jiném členském státě EU či jinou osobou v České republice zaplaceny byly), měl je předložit (dostatečný prostor k tomu ve správním řízení dostal), což ale neučinil. Poskytnutí dokumentů, u kterých bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že nejsou pravé, za takové předložení důkazů považovat nelze. Proto i tyto námitky žalobce jsou nedůvodné.

55. K žalobní námitce, že odborná vyjádření k pravosti listin Fiche nejsou správná a neuvěřitelná žalobce z porušení celních předpisů, soud uvádí, že pouhý názor žalobce (nadto nepodložený a odporující shromážděným důkazům) na závěry odborných vyjádření, které z povahy věci představují vyjádření osob, které jsou vybaveny (materiálně i znalostmi) k posouzení odborných otázek, není schopen změnit závěry vyplývající z těchto důkazů. Závěr celního úřadu a žalovaného, kteří z jeho následné snahy o zastření protiprávního vstupu předkládáním padělaných listin dovodili, že žalobce si byl vědom protiprávnosti vstupu zboží (vozidel) na území EU, nebyl žalobcem relevantně zpochybněn. Naopak o tom, že žalobce padělal či pozměnil veřejné listiny, tj. písemnosti „Fiche“, svědčí užití formuláře téže listiny i s razítkem a podpisem „Mireille Chalon“ prefecture „DE LURE“ s datem různě doplňovaným v mnoha správních řízeních, přičemž tyto písemnosti byly opakovaně předkládány žalobcem. Jméno ověřujícího úředníka a razítko bylo vždy shodné, navíc vzor písemnosti Fiche byl u žalobce nalezen při domovní prohlídce. Předložení padělaných (pozměněných) listin Fiche svědčí o tom, že se žalobce snažil vyhnout zaplacení cla a daně za příslušná vozidla, neboť ke schválení technické způsobilosti vozidel provozovaných mimo území členských států EU bylo nutné v dané době (roky 2010 až 2012) předložit doklad o celním odbavení vozidla [srov. § 34 odst. 4 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění účinném do 31. 12. 2014]. Námitka je nedůvodná.
56. Námitka žalobce, že pouhé vyjádření o neplatnosti razítka a podpisu úřední osoby podprefektury Lure (Francouzská republika) M. CH. je nedostatečné, neboť chybí rozhodnutí o zneplatnění daného razítka, je také nedůvodná. Jako důkazní prostředky lze v celním řízení podle § 93 odst. 1 daňového řádu užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění. Skutečnost, že Interpol poskytl informace o tom, že toto razítko a podpis příslušné úřední osoby je neplatné, je dostačující pro to, aby odůvodnila následné zkoumání pravosti listin Fiche a podpořila následné závěry z něj vyplývající o padělání těchto listin. Navíc se jedná i o

další z nepřímých důkazů tvořících ucelený a logicky provázaný důkazní řetězec, přičemž prostá (a nepodložená) námitka žalobce není dostačující k tomu, aby závěry celního úřadu vyvrátila. Žalobce rovněž neuvádí, v čem uvedená nedostatečnost spočívá, přičemž odborná vyjádření Policie ČR k pravosti listin Fiche žádné odkazy na rozhodnutí o zneplatnění razítka neobsahují. Berou sice v potaz vyjádření Interpolu, ale k závěru o padělání konkrétní listiny Fiche dochází na základě zkoumání samotné listiny, jejího obsahu a fyzikálních vlastností. Námitka je nedůvodná.

57. Žalobce také namítá, že bude-li v trestním řízení zproštěn obžaloby, bude platit tříletá, nikoliv desetiletá promlčecí lhůta. Vzhledem k tomu, že žalovaný se s totožnou námitkou zcela podrobně vypořádal v odůvodněných napadených rozhodnutích (str. 40 až 42 napadeného rozhodnutí A; str. 15 až 17 napadeného rozhodnutí B a str. 18 až 20 napadeného rozhodnutí C), považuje soud za nadbytečné tyto závěry opakovat a v celém rozsahu na ně odkazuje, přičemž se s nimi a se způsobem vypořádání této námítky žalovaným ztotožňuje. Žalobce ve svých žalobách rezignoval na jakoukoliv argumentaci vztahující se k výše uvedenému odůvodnění napadených rozhodnutí a pouze zopakoval odvolací námitky, aniž by uvedl, v čem bylo odůvodnění žalovaného nezákonné. Žalobce sice mohl zopakovat argumentaci obsaženou v odvolání, v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je však vždy třeba výslovně uvést, jaké konkrétní závěry odvolacího správního orgánu pokládá žalobce za nedostatečné či nesprávné. Neučiní-li tak, je krajský soud oprávněn zabývat se posouzením zákonnosti žalobou napadeného správního rozhodnutí toliko v obecné rovině (srov. analogicky rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2021, č. j. 6 Ads 385/2020-48). Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta [srov. závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78]. Tato námitka je proto nedůvodná.
58. Konečně žalobce rovněž namítá, že pokud je popis spáchaných skutků, o nichž se rozhoduje v předmětných daňových řízeních a v řízení trestním, shodný, uplatní se zásada *ne bis in idem*, přičemž k tomu také nebylo žalovaným přihlédnuto. Soud nejprve předesílá, že žalobce tuto námitku v předcházejícím řízení před celním úřadem a žalovaným nevzněl, a tudíž není vadou, že se této otázce celní úřad a žalovaný nevěnovali. Bez ohledu na to se jí však soud musí zabývat (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62).
59. Řízení o vyměření cla a řízení, v němž je ukládána sankce (trestní nebo trestně-správní povahy), jsou na sobě nezávislá a případné vyměření cla a uložení sankce nepředstavuje porušení zásady *ne bis in idem*. Tento závěr byl potvrzen rozsudkem NSS ze 12. 12. 2006, č. j. 5 Afs 46/2006-63, podle nějž je v řízení o celním deliktu rozhodováno nikoliv o povinnosti odvést clo či daň, nýbrž o sankci za spáchání celního deliktu, z čehož vyplývá, že řízení o celním deliktu a řízení o vyměření cla jsou dvě samostatná a na sobě nezávislá řízení. Je-li proto v souvislosti s jedním uskutečněným dovozem uložena sankce za spáchaný správní delikt i vyměřeno clo z titulu vzniku celního dluhu, nejedná se podle NSS o porušení zásady *ne bis in idem*. Za pomoci argumentu *a fortiori* lze tak učinit závěr, že jestliže tyto vztahy platí pro řízení o vyměření cla a řízení o celním deliktu, tím spíše lze uvedené závěry aplikovat v projednávané věci, v níž žalobce namítá porušení uvedené zásady v rámci řízení o vyměření cla a trestního řízení. Tato námitka není důvodná.

60. Žalobce se mylí i v tom, namítá-li, že pokud bude zproštěn obžaloby, nemůže mu být vyměřeno příslušné clo, neboť tato řízení jsou postavena na stejném skutkovém základu. Rozhodování o vině a trestu žalobce v rámci trestního řízení a rozhodování o vyměření cla v projednávané věci jsou na sobě nezávislá. Jak vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2013, č. j. 9 Af 17/2010-61, jehož závěry byly potvrzeny rozsudkem NSS ze dne 30. 1. 2014, č. j. 8 Afs 54/2013-55, případné zproštění obžaloby „ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby [...], neznamená, že žalobce není odpovědný za celní dluh, který nesporně vznikl protiprávním dovozem zboží (zde cigaret) na území Společenství. Podmínky vzniku odpovědnosti dlužníka za celní dluh podle čl. 202 odst. 3 třetí odrážky [celního kodexu] se totiž od odpovědnosti pachatele za spáchání uvedeného trestného činu zásadním způsobem liší“. Tento závěr je zcela aplikovatelný i v projednávané věci, neboť podmínky vzniku odpovědnosti dlužníka za celní dluh podle čl. 202 odst. 3 druhé odrážky celního kodexu se od odpovědnosti pachatele za spáchání trestného činu, zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 trestního zákoníku a trestného činu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 trestního zákoníku rovněž zásadním způsobem odlišují. Námitka je nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

61. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné, napadená rozhodnutí jsou plně přezkoumatelná a současně soud nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byly žaloby zamítnuty (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
62. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má právo na náhradu nákladů řízení před soudem ten účastník, který měl ve věci plný úspěch. Ze soudního spisu v dané věci přitom nevyplynulo, že by úspěšnému žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. ledna 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu